

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a meseca sve poljubnije" Nar. Pos.

Predplatni s poštarnicom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Razmjerne 1 for., a seljake samo 1 for. za godine, izvan Čarolive više poštarnica. Gdje se najde najmanje 8 seljaka taj su voljni da im ih sačujemo svim ukupno pod jednim zavojem i imenom, davać ćemo za 70 novčić na godinu svakom. Novel se šalje kroz poštarsku *Naznačnicu*. Ime, prezime i najbolji Postu valja jasno označiti. Koni List nedostaje na vreme, neko te javi odpravnici u otvorenou plasu, za koje se neplaća nikakva poštarnica, napisav izvana *Reklamaciju*. Tko List prima i drži, ako je posten, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

nalazi se

Tip. F. Ucila, Palazzo Diana Via S. Lazzaro 15.

Pisma se šalju platjene poštarnice. Vlasti, dopisi i drugi spisi stampaju se II u cijelosti II u Izvadku, našnu prama svojoj vrijednosti i smjeru ovoga Listu. Nepotpisani se dopisu neputrablebiti. Osimu nupadanju i čišćenju ukrucne stvari nenslaze mjesto u ovom Listu. Pribrojena se pisma tiskaju se 50 novčić svaki redak. Oglasli od 8 redaka stoje 60 novčić, a svaki redak sruži 15 novčićih; II u slučaju opetovanja po što se pogoda oglašnik i odpravnici. Dopisi se nevrataju. Uredničtvo i odpravnici, osim izvanrednih slučajeva, nedopisuju, nego putam svoje Listice.

Manifest

Mojim krajšnjikom hrvatsko-slavonskoga krajskoga područja.

Pošto ste Vi na temelju Mojega manifesta od 8. kolovoza 1873. jur i u pogledu obrambene dužnosti uzpaređeni ostalom pučanstvu zemaljih. Moja kruna ugarska, i pošto se hrvatsko-slavonsko krajško područje gradjanskom upravom upravlja, to Sam odredio, da se to područje s Mojimi kraljevinama Hrvatskom i Slavonijom, a tim sa zemljami Moja ugarske kruna sjedini.

Tim se konačno završuju znamenito razdoblje u razvitku Vašega narodnoga života.

Ustiod poviestnih dogadjaja povjriješi Van Moji uvišeni predje strazu, na južnih medjih austrijsko-ugarske monarhije, oslanjajući se prosvitljenim pouzdanjem na Vaša junačka kriposti, na Vašu neutrudivu budnoću i zadovoljnost, i na Vašu požrtvovnost, koja je upravo nasliednom postala.

Vi sto tu zadaču tečajem vickova odanošću vršili.

Vaš cesar i kralj kvali Van na tom!

Sveobče priznanje za sve ono, što ste učinili Vi i Vaši oti, živjeti će u grudih čvorječanstva, dok je sveta i vicha.

Ja tako upravo uživam u preugodnom zadovoljenju Mojih vladajućih otčinskih čuvstava, što Mi jo sudjeno oživotvoriti Vam davnu i pravednu želju Vašu, i privesti Vas k užitku onih običnih gradjanskih prava, što ih svvi Moji vjerni podanici uživaju.

Sva prava i osobite pogodnosti, što ste ih dosada uživali, ostati će Vam uzručvana i prigodom prelaza u nove odnosa u smislu ustanovljenog Mojega odpisa od 15. srpnja 1881.

Podlistak.

LUDJAKOVA SREĆA.

Hrvatska narodna pričevišta.

Konac.

Sad se on i carevna oproste sa carem i caricom, te krenu na put u ono kraljevstvo, gdje je živio ludjakov otac i braća mu. Car i carica dadu jut za put puno tovarah blaga, te oni odputuju tam. Putujuće dugo vremena po kopnu i po moru bogme nekakošnigm domu.

Kad oni dođu, ni velika zaostost u dvoru ludjakova oca, kralja. Na njihov upit, kakva je to zaostost u kraljevu dvoru, odgovorilje Jim ludjakova braća: »Naš otac, kralj, oslipeo je s velike starosti.«

Ludjak se jako raztuži za otcem, tim više, što nogomato otac vidijeti njegovo lepe carevne i blago, koje je kači donio. Nu ipak se uputi s štopen carevnom k oslepljelu otcu, pak poljubiv mu oboljicu ruke, zamolga za otčinski blagoslov. Bilo to kralju juko milo, što mu se sin oženio toliko čestitom djevojom; pak kad mu kažu, da je dojno kući silno blago, goj ga većno zavoli otac. Braća ludjakova naprotiv stanu odsad još

Isto tako pobrinuo sam se Ja i za to, da osim dosadanjih, u krajško investicijalne svrhe posvećenih srođstvih još i dalja sredstva svrhu Vaše osobite dobrobiti obraćena budu.

Upotrijeljivo ta sredstva razboritom mjerom i mudrim oprozom. Onu bujnu narodnu snagu pako, kojom sto Vi i Vaši oti austrijsko-ugarski monarkiju dosada proti vanjskim dušmanom branili, pokažite od sada i u radnji mira.

Neka Van božji blagoslov naplati djelovanje Vaše sretnim uspijevanjem i trajnim blagostanjem.

Dano u Ischlju, dne petnaestoga srpnja godine hiljadu osamsta osamdeset i prve, vladajuća Našega trideset i treće.

Franjo Josip v. r.

Hrvatska povećana.

Gornjim provišnjim manifestom sdržana je vojnica krajina sa matorom zemljom »Hrvatskom«. Sam kralj se radije, što mu jo sudjeno oživotvoriti davnu i pravednu želju Vašu te naglasiv junačku kripost, požrtvovnost i odanost krajšnjaka naroda zahvaljujući mu cesar i kralj to kaže »Sveobče priznanje za sve ono, što ste učinili Vi i Vaši oti, živjeti će u grudih čvorječanstva, dok je sveta i vicha«. I zaslužili su krajšnici ovu visoku pohvalu u podnjoj mjeri. Kroz stoljeća imali su prilevati svoju krv u obrane zapad od navalnih bjesnoga Turčina, za krst častni borahu se kao pomamni, a kad so skršila silna moć polukrsta, kad Turčin oslabio, tad se krajšnici nije borio više na obranu svoga doma već je levarao svoju krv i na tajdih poljanah, da obrani kriptol svojega cara i kralja proti svakom neprijatelju. Borio se krajšnik za

dom i kriptol a u času potrebe boriti će se opet svojom prirođenom mu hrabrosti. Prom je hrvatska krajina bila već god. 1873. razvojačena to je ipak do sada bila pod vojničkom upravom, nije uživala ustavno slobodu. Od 1. kolovoza imade se hrvatsko-slavonsko krajško područje sjediniti za isto imenimi kraljevinama i to u osobi hrvatskoga bana, koji jo u tu svrhu imenovan kraljevskim povjerenikom, da podpuno stoljponje krajine s Hrvatskom i Slavonijom pripravi tako, da krajško pučanstvo čim prije uzmognu stupiti u podpuno uživanju ustavnih prava. Krajšnici neću odmah izabrati svoje zastupnike na hrvatski sabor, kao što i proračun za krajinu do god. 1878. biti će ustanovljen od bana i ugarskoga fin. ministra a potvrđen od kralja, nu promisliv kolikli je trebalo potežkoća, dok se je moglo sdržanje preduzeti, vjeran narod blagodari svomu kralju, što jo svojom kraljevskom puñomoći oživotvorio želju hrvatskoga naroda. Zajednički poslovni imadu I. kolovoza proći u upravu ugarskoga ministra to tako sdržanje krajine sa »zemljama ugarske krunе« u poslovih zajedničkih izvedeno je odmah.

Sva Hrvatska se raduje, deputacijsko dolaze k banu Pojačeviću i vojničkom načelniku krajino generalu Filipoviću, da jim se na trudu i požrtvovnosti zahvalo, oba izjavljuju, da jo prejasni kralj tako htio, a oni da su svoju dužnost vršili; razkomadana Hrvatska se poveća. Ovo povećanje nije milo Madjaram i njima - bečkim novinam, nerado gledaju, kako se Hrvatska diže, Madjari svakim danom po svojih novinah priete Hrvatom, što neće plesati polag madjarskih svirala. Vele ta dobra braća, da je Krajina »poslednji dar« Hrvatom, noka nemisle, da će još što dobiti, za Retečku kažu očito, da je nedaju, jer da tako

zahtjeva madjarski interes i slične stvari. Jedno je stalno, da Hrvati neće nikad kleptiti za onimi zemljama, gdje žive Madjari, a protjno Madjari mogu danas imati kultvu malenu vrijednost a budućnost može sva preokronuti. Sad se Madjari boje za Bosnu, kada da su Hrvati krivi, što tamo nema madjarskoga naroda, pi udri na Hrvate, da će jim Srbi zadati posla, na to brija Hrvata, koje neću sva madjarska piskaranja nimalo zastrašiti. Našla se drugarica u Beču, židovski-politički organ, koji nezaostaje za madjarskimi novinama dokazujući i prikazujući u mnogih članci, kako bi se moglo hrvatsko pravo nedokazati, žao joj je što se Hrvatska diže, tim ujedno i slavenski Živalj pa se boji, da će se stoga i cisilitavski Slaveni podignuti a slabo onda po centralistično gospodstvo.

Hrvatska je pretrpila tečajem stoljeća mnoga muke i jada, mačem u ruci niko mogla u svakoj struci napredka poput ostalih naroda napredovati, po Hrvatsku se sada pojavljuju bolja vremena!

Osim gori pričaćenoga previšnjega manifesta donele su službene novine u Beču, Budapešti i Zagrebu dne 15. srpnja t. g. još:

a) cesarsku i kraljevsku naredbu o ustanovljenju i upravljanju vanrednih dohodaka hrvatsko-slavonske Krajine, o svrhama, u koje se ti dohodec upotrebljavati imadu i o načinu upotrebljivanja;

b) cesarsku i kraljevsku naredbu

č) cesarsku i kraljevsku naredbu

če) sjeđinjenja hrvatsko-slavonskoga

krajškoga područja s kraljevinama Hrvatskom i Slavonijom a tim sa zemljama

krunе ugarske i

većma mrzli svoga brata stoga, što se oženio carevom kćerju, i silno blago donio. Kralju su dolazili sa svim stranah liečnici, nebi li ga izličili od slijeposti, nu ne mogu mu pomoci. Jednoga dana dodje jedna baka vračara u kraljev dvor, to se najavlja, da će ona izložiti kralju od slijepote. Čuviš to služe otiđu brže bolje kralju, pak mi kažu, što i kako su cući.

Kralj odmah dade dubu vračaru predra se dovesti, pak joj obeća, da će ju dobro nadariti, samo neka ga ozdravi. Na što će baba kralju: »Svjela kruno! U dalekom svetu imade na njoku šumi zdorene, pak ti posali po tri kapi vode iz toga zdoraca. Onaj, koga posaliće po vodu mora imati konja, jer će morat putovati po godurah i šumah, pak kad mu konj na jednom stane, neka jača pogleda na desno, pa će odmah opaziti zdroj. Kad zagradi vodu, neka odmah bez obzira usječe na konja, te ide natrag. Ton vodom čini ti operu oči, namah čes pregledati, i vidit ćeš bolje nego prije.«

Cuviš to kralj veoma se obraduje, pak slijedrano dozovo svoje sinove predra se i kaže jut svi što, i kako mu je baba vračara rekla, misleći, da će se možda jedan od njih naći, koji će taj lek dragu volje potražiti. Cuviš to sinovi njegovoj jutko se zabrinu; na posljedku rekne najstariji sin očeu: »Dragi

otče! Istina, to je vrlo težko dobaviti; nuju će ipak pokušati, nebi li tako sroten bio, da ti povratim vid, to najveće blago ovoga sveta.« Saznav otac njegovu dobru volju blagoslov ga, i dade mu na put najboljeg konja blaga, što god je mogao na jednom konju poneti.

Ovako se odputi najstariji kraljev sin u daleki svjet. Putovanje je on i putovanje sad sumom sad ravnicom, ali sve badava. Putuje tako dugo i dugo, dodje on pod jednu planinu i usmrti tuj veliki jedan dvor. Skrene on tamo, da vidi tko je i sto je u tom dvoru. Kad on tamo, ali dvoru ljepe ženske, da je se nebi načeloledao od ljeptote.

Cine domaćina pogosli kraljevica da ne može bolje. Ali poslije većine očne ona nekakvom šibom najprije kraljevica, pa onda konja mu; a kako je koga udarila, odmah na mjestu mrtav ostaо. Ovo ko nebijas po žensku, van gorska vila, pa jo svaki, koga bi ona svojom šibom udarila, zamro; a kad li ga opet nekom drugom šibom mrtva ošinula, namah bi opet oživio.

Prodje više od pol godine, od kako je kraljević od kuća krenuo, a nema ga natrag na to. Tad rekne srednji sin svom oču, kralju: »Oče, pusti mene, da ja ideam potražiti tu vodu, pa nebi li Bog dao, da i hrvata gdje god nadjem.« Otac, kralj, blagoslov i odpremi i ovoga sinu kao i prvoga davši mu najbolju konju i blaga, što god je mogao na jednom konju poneti.

Srednji sin kraljev put pod noge, pak hajdi po svjetu kdo pčela po cijetu. Kao prvi brać, tako je i on obišao mnogo i mnogo sela i varosi, dok nije i on neboj nastradio kod ljepe domaćine u dvoru pod planinom, gdje mu je i brat prije pol godine zaglavio.

Prodje otac dugi vremena, a ni srednjiemu bratu ni traga ni glasa. Sad stane na madjarski kraljev, ludjak, koji je već u svjetu bio, i tamo se oženio, navraćati očetu i moliti: »Dragi otče i kralju! Pusti ti mene, da ja ideam potražiti taj lek, pak možda mi posluži sreća, da i braću nadjem.«

Kralju bilo se težko odlučiti, da i njega odpuсти, pak bojeći se, da i on gdje god nezaglav, rokne mu: »Ne idi, sinko, nikud od kuće; ta kuda ću tužan i žalosten pod stare dane da sam učujem? Kud sam slije, iud, iko za Boga znaideš! Ali najmladij sin kraljev, ludjak, nije mario za otčevu nagovaranje. On je imao oca jako rado, pak mu nijo da

d) kraljevski odpis u pogledu ustanova za prelazi uprave hrvatsko-slavonskoga krajiskoga područja prigodom sjednjenja ovoga područja s isto imenimi kraljevinama, a tim sa zemljama ugarske krune.

Svečanosti u Rimu.

U poslednjem broju obćasno našim čitateljom, da smo u kratko donieti opis svečanosti, što su se vršile u Rimu u prisluhu slav. hodočastnikah u Rimu. Naidjemo u broju 43. »Srienskoga Hrvata« na kratki dopis, koji ovdje izpustiv nekoje stavke u cijelosti dopri-našamo:

Rim 7. srpnja — Kazat ču vam na brzu ruku, kako je tekla ovdješnja slava. U nedjelju 3./VII. bila je velika pjevana misa grčko-slovenska i propovijed ruskia, zatim poljska; dne 4./VII. velika služba po obredu bugarskom a propovijed slovačka i česka; dne 5./VII. velika služba božja latinska po našem biskupu preuzev, g. Strossmayeru odjevana, a propovijedao jo je sam hrvatski. Isti dan bila je i propovijed talijanska, zatim audiencija kod pape o kojoj ču poslijje govoriti. Dne 6./VII. velika misa po latinskom obredu ali jezikom staroslovenskim uz četveroglasno pjevanje hrvatskih hodočastnikah i sviranje na harmoniju. Pjevana je do podizanja pjesme od g. Hladaceka, a od podizanja druge od g. Tombora. Pjevanje bilo je tako složno, a samo pjesme toli puno nabožnoga duha, da su sve prisutne zaniele na udjeljenje, to je kardinal-pobočni pape, koji je na misi asistovao, po više put govorio našem biskupu, neka samo što prije uvede medju nas staru hrvatsku liturgiju, kada taj slovenski narod tako liepih i uzoritih crkvenih pjesama im. Rimljani, koji bijahu prisutni ovoj službi izrazuju javno želju, da se takovo pjevanje uvede u istom Rimu, budući još nisu čuli ljepega crkvenoga pjevanja. Za nas Hrvati je prava dika, kada se naše, u prostom pričkom štalu složene pjesme, toliko uživaju, a tim je i osudjen svaki Hrvat, koji se svoga srami, i sve u tudoj niemščini ili magyarštini se ponosi.

Sad čujte nješto o audenciji. Bilo nas je preko 2000 osoba. Tako velika deputacija nije se još vidila u Rimu. Iz Hrvatsko i Slavonije bilo je do 70, iz Istre 9, iz slovenskih krajevih blizu 90, iz Bosne 63, iz Hercegovine 49, iz Dalmacije do 180, Poljakah do 800, Čeha i Česka i Moravske do 400, Slovaka do 20, Rutenah do 40, Bugara do 30. K toj sili pridružilo se je preko 400 Slavenih živućih u Rimu.

mira, dokle god mu nije dopustilo, da smije ići tražiti tu čudotvornu vodu. I njega dakle odpremi otac na put, ali ne onako, kao prvu dvojetu, van mu dade najstoljnog konja, a umjesto blaga dade mu tovar kruha i vina.

I najmladi sin kraljev ludjak, tumarače dugo vremena po svetu, dok i njega nenašene se put pod onu planinu, gdje bljaje vilinski dvor. Svratio se tamo, i njega ponudi lepa domaćina, da se kod nje malo odmor i štgod založi. Najmlademu kraljeviću do padne se ta ponuda; ali on se nije zagledao u lepe domaćine, kada njegov brača, van joj dobro pazio, šta će ona početi. Njega pogost ona joj bolje nego onu dvojetu; ali on se joj nije žao, i dobro je pazio na svaki njezin korak.

Videće ona, da se ovome neda tako lako doskočiti, naumi mu se osvojiti drugi put, a sad ga lepo izprati zažolvu mu sretni put.

Potpunjeno tako dobar dan boda od vilinskog dvora kraljević stigne u jednu ljevu šumu. Jasuo tako po šumi konj njegov na jednom stancu. Kraljević pogleda na desno, i odmah opazi zdenac. Brže slijde s konja, pak zagrabilo vodo iz zdenca usjedne na konja, te se vrati bez obzira natrag.

Papu su svetčano donjeli medju nas na prestolnom stolcu od fine crvene svile gustim zlatom izprepredene i postavili na priestol pod nebom od isto tako crvene svile zlatom izprepredene. Okolo njega poredano je bilo 27 kardinala. Njegova Svetost pozdravio je u ime svih Slavenih preuzvijeni g. biskup Djakovački govorom latinskim, uvjeravajući, da smo Slaveni došli kvaliteti Njeg. Svetosti na dobrohotnosti, kojom odlikuje Slavene uzdignuvši svetkovinu sv. Cirila i Metoda, naših apoštola, na svetkovinu višu i dopustiv nam uvesti ukinutu kod nas liturgiju starohrvatsku, koju su kod naših starih bili zavoli sv. Ciril i Metod; — pokazujući, da su sv. Ciril i Metod, prem s iznika došli, ipak samo u rimskom papi prepoznati vrhovnu glavu cijele crkve i ne-prevaririvi izvor božanske vjere; jer ovdje u Rimu dali su odobriti svoje knjige liturgične, ovdje su redjoni za biskupom, amu so donici sv. moći Klimenta mučenika, ovdje svidilo se jo Bogu, da Ciril umre i kanoti zalog ostane za brata Metoda, koji jo dalje pošao propovijediti; na kraju smo sa trokratnim »Zivio i Slava« potvrđili postojanost naši i privrženost sv. otcu, te jo i on ustvruši, s prestonja u kratko izrazio svoju radost nad našim dolazkom i svojoj ustanje, da će sv. crkva za težka progostovanja u zapadu do skora po milosti božjoj dočekati veselo jedinstvo medju razkolnimi Slaveni opomenuvši nas, da jedinstvo s njim i čuvamo i razšrimo. I pokle nam je još poželio sretan povratak, blagoslovio je sve nas i svim prisutnim župnikom daš oblast, da došavši doma u ime njegova blagoslova svoj puk. I zatim počeo cijelivanje rukuh i nogul. Bilo je odredjeno, da samo neki budu odabranii iz svake grupe i na cijelivanje priprešeni, to radi vrućine, koja vlada, to radi slabosti sv. otca pape. Nu on jo odlučio se sjedec propustiti sve hodočastnike tako, da je od 12^{1/2} do blizu 4 sata mora sjediti. To nebjje desto. Dne 6. o. m. poslije hrvatske mise, na koju je sliedilo propovijed slovenska dao je sv. otac pape u najljepšoj svojoj sali besedu na čest hodočastnikom, na kojoj se je deklamovalo i pjevalo u svih slavenskih jezicima. Hrvatski su deklamovali gg. Štjepan Buzolić i kan. Mih. Pavlinović. I ta je beseda trajala do blizu 4 sata, za koju je vriemo sv. otac neprekidno prisutan bio. To vam jo u kratko svečanost naša, o kojoj, budem li dokolan mislim još koju progovoriti.

Kano novost mogu javiti, da so staroslavensko crkveno knjige jur tiskaju i to slovi glagolskim, cirilskim i latinskim tako, da će se svaki moći služiti s njimi, i nebude nikko prisiljen

došao do vilinskoga dvora lepe domaćine izdaje predanji te mu opet nazove Bogu i pozove ga k sebi. Kraljević nije se nikako dalo svratiti k njoj; nu ipak privjeze konja za plot, pak podje u dvor.

Domaćina počasti ga ovaj put još bolje nego jučer, a osobito je nastojala, da ga opije, nebi li kog dobar prevara. Nu sve biće užalud. Kraljević je još bolje pazio nego prije; a kad se je dobro pogostio, navali na lepu domaćinu, pak udri po njoj k sebi i od sebe, nu dlaku i niz dlaku, votče joj, da ju neče pustiti, dok mu za braću nekaze. Vila mu se stane moliti: »Pusti me, dobar čovjek, ako za Boga znađesi! Odmah ču ti braću povratiti, samo me pusti!«

Kraljević ju pusti, a vila mu pokaže mrtva tjelesa njegova braća i njihovih konja. Sud rekne kraljević vili: »Ako mi jih s mjestu nečivis, ja ču te pogubiti!« Videvši, da joj je dogorila luč do nekakih uzme drugu jednu šibu, pak čine njom redom mrtva tjelesa. Kako je koga ošnula, odmah je ozivio.

Usmotriv starija braća svoga najmladjeg braća, koga su za luda držali, stanu si oči triti, da bi on tohoči mislio, da su oni spavali. Sada krenu sva trećica kući. Putovali su dugo vremena, i već su mogli biti na pol putu, kad jednoga dne pripeče jako sunce,

pod staru glavu još jedanput učiti tudja slova.

I druga jedna novost zanimat će vas. Za koj dan misli u Rim doći odaslanik iz Crne Gore, da zaprosi papu, neka bi milostivo opet uzdignuo staru Barsku arcibiskupiju, da tim bude bolje providjeno katolikom u Crnojgori.

DOPISI.

Kastav, 15. jula.

Jučer je našo obćinsko zastupstvo imalo sjednicu. Odlučilo je ponuditi finansijskom eraru priličnu svotu za kuću financijske straže u Sv. Mateju, jer će finanicu po svoj prilici baciti k moru. Kuća bi se dala prirediti za dve škole i dva stana učiteljska, dakako ne manjem troškom. Kuću bi kupila obćina, a preuređenju išlo bi (svako godino malo) na račun občinara, koji spadaju školskom okružju sv. Matej. Na jesen dobiti će ona škola učitelja svetkovjaka, a uz njega podučavao bi i gosp. kapelan Dubrovčić, jer je broj djece velik, a isti gospodin promda nije navlaš učio »pedagogiju« izvrstan je učitelj, kao i neki drugi u našem kotaru.

Zanimivo je bila razprava o gospodarskom planu za obćinsko šume. Bilo je živoga pregovora, ali ne zato kao da bi Kastavci bili proti svemu, što jim oblasti svotuju, nego jer su izkušili da »gospoda« baš nisu uvjek, kako bi morale biti.

Gospodarska osnova bila je prihvjeta, kao »kučiput« budućemu šumaru, kojega će obćina imenuvati, i koji će nakon tri godine imat predložiti na temelju izkustva končanu osnovu.

Na žalost i plani i šumski zakon dolaze nešto prekasno u porabu, jer su šume izsječene. Ali naši ljudi bojali su se adicionala, kao vrag križa, pak su laglje dopuščali sjeći levo i desno, jer ono nije svakom pojedinцу iz Žepa išlo. Pred desetak godina bio bi i malen adicionalni dosta, osobito da se je znalo spasiti državnu posudu od 21 tisuću forintih. Otcu zobaže kiselo grozje, a sinovom zubi utruše, kaže sveto pismo. Ali bolje je ikada na dobru stazu krenuti, nego nikada. Naši zastupnici neka se samo razborito vlađaju kao i dosad, pak će ići na bolje. Čovjeku, koj dugo boluje, treba mnogo dokle posvoma k sebi dodje, tako i državi i obćini. A naša je obćina bila bolestna sad dolazi na se. Samo ju gospodin bog očuvaj onih, koji su ju ju lečili.

Citatelji se spominju iz dopisih, kako joj ovdje bilo.

Mi se tvrdio nadamo, da do onih, sablaznilih u Kastvu više neće doći. Ne-marin ni ja izpitivati tko je čemu bio

kriv, ali to znam, kako sada stvari stoje, da neima razloga bit nezadovoljna ni obćina niti drugi krugovi, koji s njom imaju posla.

Naša narodnost osigurana je u toliko, da nam na silu već nemože nitko narinuti tudjega jezika ni tudje misli. Da barem tu stečevinu i priznanje očuvamo, bit će naša briga, a obćinski glavar takodjer neka živo o tom na-stoje.

Dokaz snosnijega stanja kod nas imamo i u tom, što je k sjednici za-stupstva došao glavom grof Manzano, kotarski kapetan i premda na žalost nezna hrvatski, on je posve pravilno i lijevo pročitao hrvatski pozdrav zastupstvu, požalio da nezna hrvatskoga jezika, ali uza to uvjerio zastupstvo, da je voljan koliko može, podupreti svako dobro na-stoje obćine. Pozdrav taj odzvrio je zastupstvo srdacnim »Živio!« I mi kažemo Živio! Samo tim načinom i ko-ristim za puk ustanovani steci ćeš si plomeriti grofe ljubav Hrvata Istra, pak mukar bio iz kraja sveta. Ali pri-znanje i poštovanje naša narodnosti, kako si već pokazao, i kako ju državni zakon zapovjeda, jest conditio sine qua non.

Ima Vas u našoj obćini par ma-melukah, koji su svet bunili, da su se sadanj zastupnici zamjerili svim oblastim, jer da nikamo nepišu nego hrvatski. Neko svjata je i vjerovalo tim kuka-vicam, koje nezna u svojem kamo li u drugom jeziku svoje imo dobro napi-sati. Mi koji znamo što je narod i što-mjeno svoga jezika odgovaramo tim crnim dušama jedanput za uvjek: Zadudu Vas i ta muka! Preživili ste se na ovoj svetoj zemlji i ako Vaše naslijed-nike neodgojite u boljih mislih, još će na njih padat Vaše ruglo, da manje štujete svoj jezik, nego tudjine koji je med nas došao.

Bell na otoku Cresu na Karmalicu.

Dan 5. srpnja posvećen sada usponi naših sv. Apoštola Cirila i Metoda bi i ovdje proslavljen. U predhodeču nedjelju naš rodoljubni plovjan obrazloži puk znamenitost toga dneva. »Sveti Otac Papa, reče on po prilici, netom jo stupio na svoju stolicu obrati svoju otčinsku skrb i na nas Slovincu, te ra-zasla onu divnu već poznatu okružnicu »Veliki Nalog«, kojom opisav život sv. naših Apoštola i pohvaliv i opet našu omiljelu glagoljicu naredi, da se po svem zemaljskom okolišu odsada u napred blagdan Sv. Cirila i Metoda svečanije slavi, a to navlastito namjerom, da pri-vede u svoje stado dobar dio slavenskog naroda štono uslijed provejanosti Focijevo i gordosti bizantinskog dvora još danas u razkolu čami. Taj Papin list toliko je potresao srci svih Slavenih, da se je odmah

i edmah progledje, te je bolje vidi nego prije. Kralj veselo i zadovoljan, pohvali svoje sinove, što su se tako zanj brinuli i toli da-lek put produlzili.

Najmladji kraljević pako izbavio se je medutim nekako iz zdenca, pak krene i on doma, to iz dugoga putovanja, bogine ne-kako i kući stigne. Došav doma, izkuše on sad svomu otcu, kralju, sve što i kako su braća s njim postupala, a on kako je nje iz skripcije izbavio.

Čuviš to kralj, dozovo preda se starija dva sina, to jim rekve: »Kad ste vi sa svojim rođenjima britom, koji vas je od sunca spasio, tako uradili, to od sad niste više moći shvatiti. A sad odlazite, kud vas oči vode i nogo nose!« — Najmladiju pak rekne: »Sliko budeš si tako valjan i pošten, i buduš sam ja već jako ostari, te nemogu više upravljati kraljevstvo, evo predajem tebi kraljevanje.«

I tako najmladji kraljević postao kraljem, pa ukoliko je živ, i dan danas mi je dobro i lito.

Zabilježio Nikola Šimatović.

zaključilo vratiti Sv. Otu milo za dragog svećobčim slavenskim hodočašćem, koje će se sto navršiti baš u dođuci utorak na veličnu radost svoga slovenskoga naroda.« A budući i mi ograničili toga naroda budući i mi, prozbori on nadalje, taj pobožni hrvatski puk, te se eto u našoj crkvi ori već od najstarijih vremena naša mila glagoljica, zar da mi ostanemo hladni kod divnoga toga priroza slavenske pobožnosti, zar da mi nesdržimo vruće molbe Provišnjemu sa sretnimi onimi hodočašćnicima za spas nas Slavenan? Radi toga pozove plovati svoje pučane da taj dan što svečanije proslave; i zbilja utorak dne 5. srpnja, kadno je jarko sunce počelo bilo pozlaćivati iz hrvatskih gorah naša strme briegove, u Belom-u tom starodavnom kaštelu uzdanom već od dnevnih vremena na uznesitom brdašeu, pjevala se je hrvatska misa uz prisutnost ovoga dobrog puka i to u glagoljici, kao što se to uviče ovdje pjevalo i pjeva, u slavi Sv. Cirila i Metoda za uzvišenju sv. kat. crkve, za razdirenje Isusovo vjero a navlaš za obraćenje naša braće razkolnikih. Iz dna srca dà rodoljubna je duša rječmi svete crkvo molila: sve mogi vjoni Bože, koji si so udostojao pozvati nas k svjetlu evandjelskoj istine po blaženih Apoštolih naših Cirilu i Metodu; dopusti molimo te da kako se mi dans nijihovim blagdanom radujemo, tako te njihovim odvjetničtvom svi upoznamo i užibujemo. Doznali smo, što nas vele veseli, da se taj dan liepo proslavio još i u Martinšcici na našem otoku.

To na znanje tobis, mila Naša Slogo, uzdanice naša i jedina utjeha naroda našega, neka znadeš da i na kršnom Cresu još Hrvat živi, da i na kršnom Cresu još je rodoljubnih duša kojim srce za vjeru i dom bje.

POGLED PO SVIETU.

U Trstu 28. srpnja 1881.

Prošli dandani da se držalo u Beču pod predsjedničtvom nj. veličanstvene Cara ministarske vlaste, u kojem se odlučilo, da se nj. velič. sastane sa Carem njemačkim, što se sad radi zdravlja bavi u Gostinskim kupejama. Uslijed togu nj. velič. dne 3. nastupljeg kolovoza iz Solinograda krenuti put Gostinu, a odanje u Vorarlberg i Tirol, otkud da će se stoprano dne 16. ili 18., vratiti u Istru.

Nicem ustavovici neumornom riječi i sadu, gdje mogu i nemogu, svoje političko težnje, naime da buče su svojih stoljeća sadanje ministarstvo, ali ote neće nlgje i nikako da uhvate korona. Nadali se, da će im pomoći deranske banjlike u Pragu, ali ništa; onda odnosni prosvjed nijihovih zastupnika, opet ništa; nadalje sastanak njemačkih strelčaca u Monahonu i govorji nijihovih izaslanika, al ništa to ništa. Dapač i samim je njihovim vodjama dodijelio, praznu slamu mlatiti, jer im već ni Herbst nedaje od sebi glasu, pak su sad u velikoj brići, kog je mjesto njegova vodjomi učinili. To je znak, da se nalaze u podpunu razsulu. Mi smo uviček držali, da slogan i postojanost naše stranke mora biti plodom urođeni. Neka se dakle utraže na tom putu, pak su se doskoraz razveljavile, kojim su nas bili sputili naši sudržavljani Niemci. Kad uvide, da nemogu gospodariti, kako najzad priznati, da smo im vrist, pak se opet božji mit u Austriju vratio.

Nove karte desetake, javni znak narodnog zapostavljanja većine austro-ugarskih izravljana, jer na njih neima nego jedino gospodnjeg njemačko-magjarski napis, dale su povod davnim sasvim protivnim ministarskim naredbama. U Českoj jih našine izkrizali i naklitali i českimi napisima, pa došlo je ugarski ministar naredio, da se takve desetake ne smiju primati od državnih blagajnica, naši u Beču je izjavio, da im to neuzima vrijednost. Mi so nadamo, da su to zadnji novci, što su se u nas tiskali, mimošavši jezik slavenskog naroda.

Najvažnija po naši vist dolazi nam iz Hrvatske, gdje se poslije tristo godinu kočeno ukinula vojnčka Granica, te 1. nastuđenja avgusta vratila materi zemlji. Nego o tom obištrjuje na drugom mjestu. Od 10. do 20. dođućeg septembra vrstit će se u Hrvatskoj saborski izbori. Pa, daje li so suditi po občinskim izborima zagrebačkim, što se uprav sad obavljaju najboljim uspjehom po narodnu stranku, nadati se, da će izići po

želji izkušenih narodnih prvaka i domaćača, naime prama potrebi i dostojanstvu trojedne Kraljevine, što joj i mi najvrću želimo. Pobjeda neodvisne narodne stranke u Hrvatskoj sadašnjih joj okolnosti velika pomoć u občini i nam Slavenom u Austriji, jer što u tešnje granice dolaze gdje naši protivnici, to se mi svil svuda lagijo krećemo i prostije odhajemo. Na noge dñe, pošteni Hrvati, za vašu i našu bolju sreću i narodnu slobodu.

U ostalom se svetu ovih prošlih dana govorilo mnogo o novih savezničkih europskih vlastelstvih, budući se stari usled osvajajuće francoske politike i razklimali, i sasvim prekinuli. Po tom govorjanju, samo da su osveti Franceskoj, Italija da želi stupiti u savez sa Njemačkom, a u uzanju sa Austrijom. Prvi ujet je saveza bio bi taj, da Italija bezuvjetno pristane na svaki krok, što bi se dočekalo učiniti Austriji na Balkanskom poluotoku, gdje su oči naša izvanjske politike nepristano uprte na Egipatko more.

Jedno sam ovo. U Francuskoj će ved tečnjem nastajućeg mjeseca biti državinski izbori, mjesto na koj je jeseni, kao što je to bio određeno drugom prigodom. Republikanskoj se stranci, vele, zato žuri, jer je strah, da se narod radi napolovljih, izvanjskih odnosa sasajti, tješoj ledju neokrane.

U Rimu, dne 12. tek noći, prigodom pronašanja mrtvog tijela pokojnog pape Pjana IX., dogodio se nedostojne stvari, koje zadaju dosta hrige talijanskog vlasti. Jer joj se spominju, da nije kada držati obecanjima učinkoviti glede crkve i njezine glave. Rim bo, ake i je sada prestolnica talijanskog kraljevstva, jest i u koči ostati dovoljka sredstvo svoga katališkog sveta; zato i jest talijanska vlast, za sve što se u Rimu dogodi, odgovorno na samio svjećenju, nego i svim narodom, koji se diže i ponosi katališkim imonim.

U Rusiji sad kao malko miruju, u Engleskoj strogo od osvetnih i odvaznih Iraca, u Turškoj sude, odsudjivani, i pomiluju ubojice počnjeg Sultana, a u Njemačkoj se jednako znebivaju od Bismarckovih muščaca.

Franina i Jurina.

Fr. Ča jo ono bilo nekidan va Tinjuno?
Ju. A šti, ča povedaju naši prijatelji Blaž i Matildina, pak će znat.

Razgovor medju Blažom i Matičinom pod Tinjanskom ladanjom.

B. Sj, žuta, ča so dogodlio nekidan va našem gradu?
M. No ja, - ča?
B. Pozvati ti jedan prijatelj svoga prijatelja na čuši vlin, i plijahu i razgovarabu se medju sobom iljo i pošteno.
Pak?
B. Donjušili ti to nikli bradati baruni, pak so doslužili oni na kuću.
M. Ljudi k ljudem!
B. Slušaj, pak sudi.
Dakle?
B. Samo da su stupili va kuću, počnu ti šaro gledati pozvana prijatelja i vikali tako, da se joj su kuće tresla od njihove huke i hlačabu.
M. A zač su ga to šaro gledali i vikali?
B. Ač je naš čovik, narodnjak dušom i ilom.
Pak?
B. Rič po rič, naš se je čovik razljutia, i lupijašakom po stolu tako, da ni jedna kuplica nije ostala na svojem mlistu.
M. Nagal čovik!

B. Nagel nagal, nego težko uvriđen našu svoje poštene duše, jer gdi sidisi i plijes vi prijateljskoj kući, pa to nikli počno pičat i host na Božjem miru, reci mi, ča bi ti učinila, ako nisi od knjema...?
M. Pak?
*B. Nikli mladi Krnje na to zavapti: *Fuori con questo Croato!**
M. A naš čovik?
B. Naš čovik, miran i pametan muž, usta i oče svojoj kući.
M. A kti su bili ti baruni?
B. Baruni dà, kako i želuti marunji!
M. A onda su siguro naši prvi bogataši?
B. A su, ako je bogatstvo detiri dluke pod nosom i prečak.
M. Kako je ondu moguće, da zadavaju tollik strah našomu gradu?
Znaš li kako?
M. Da, to čujem!
*Ač žnau, da su: *in tel pais dei o....!**
M. Blaž, ta ti nevaljal!
B. Kako nevaljal?
M. Nevalja, ač je ved Istra, hvala Bogu, dobro progledana, pak su zauvik minula

ona vrimena, kad bi se Bog zna kti i od куд k nam pritepa, pak bi onda s nama gospodar.

B. I ja se usam, da su mihuna ona vrimena... M. I su, zato si i jozni ti brađaš na slavenskih narodnjaka, ač vide, da narodnjaci puk oči otvaraju, a tim da gine i propada njihovo dosadanje u Istri kraljevstvo.

B. Oni nam dake od straha strah deluju?

M. Da ča!

B. Hvala Bogu, da smo već i došli!

M. Nego znaš li, ča bi bila ja ušinjna, da bi bila bija bija nači onoga našega čovika, i kako bi bila odgovorjena onomu mladomu Krnjevu?

B. Kako?

*M. Udarjka bi bila po stolu još i jače po drugi i po treći put, pak bi bila zavaplja, kako grom: *Fora Štij j... del Istria. No sano stat qua prima de tori, e saremo dopo de tori.**

B. Pak?

M. Pak bi bila pastija, neka me onda tuže irredentistom službenom listu, kako su tužili! g. Podestata, jer da je upčija hrvatski jezik na našu školu.

B. Bravo, Mate!

M. S Bogom, Blaž!

skoga cara Maximilijana I. Spomenik sastoješ od triju piramida od granita, a stajati će na onom trgu Queretara, gdje je bio car s generali Miramonom i Majom ustreljen.

Seoba iz Magjarske. Iz Magjarske se svi se svet na vrat na nos u Ameriku. Po službenom izkazu Savezni državah sjevero-američkih izselilo se je iz Magjarske god. 1872 228 osobah, a god. 1880 čak 4863 osobe.

Dobra dosjetka. U Velikom Varadinu sastaje se tri trgovca. U gestionički dodešo gestioničari 50.000 for., da ih samo onda dade, kad sva trojica po nje dodju. Trgovci po tom odlidje, a nedugo za tim dodje jedan od njih, te nakon dugog negovanja dade mu gestioničarku novce. Nu doskora vratiše se i ostala dvojica, zahtijevajući novce, a gazdarića im reče, da ih je da trećemu. Trgovci hoće novce, gazdarić je u strahu, te će ona potražiti savjeta u odvjetnika. Odvjetnik se napokon dosjeti dobro dosjeti: «Dobro. Gazdariće će vam izplati 50.000 for., ali samo tada, kad sva trojica dodje po novce. — Nu trećega čekaju badava!»

Skupi katalog. Knjižnica British Museum dođe sada tiskati svoj abecedar katalog. Tiskat kataloga stajati će 600.000 for., a cijena jednomu exemplaru biti će 2000 f. — Iz tog se može zaključiti na bogatstvo i veličinu knjižnice.

Koliko se žiglach troši? Na cijelom svetu sgotavlju se svake godine 2,160,000,000 žiglaca, a zato treba više milijun kubčinih metara drva. Prešla godine produciralo je u Austriji 450, u Njemačkoj 212, u Svedskoj i Norveškoj 43, u Švicarskoj 27, u Belgiji i Holandiji 10, a u Danskoj 5 tvarnica žiglaca.

Sredstvo proti crvenonutu nosu. Nekoju ljudi rado pišu, ali od toga postane vremenom nos crven, a mnogi, koji ga imaju, rado bi se ga riješiti. Sada iznajduće neko njemačke novine sredstvo proti crvenom nosu, i to vrlo jednostavno: pij tako dugo, dok ti crven nos nepomodri.

POUKA.

II.

Tko da nam probije tu štiticu?

Škola.

Škola Nemila li imena mnogomu! Mislite li da ne? Čuje samo. »Treba blago goniti na pašu, treba čuvati u kući napršće, treba ovo, treba ono, a tko će? Dioto mi zapisalo u školu...« i tu se vraguje, prokljine škola i učitelj, pop i načelnik. »Diote to čuje, prima u dušu pametne rječi vrednih roditelja, dolazi u školu, prkos, nebriguje, da što nauči. Učitelju plaće srdeće, jer svetu klicu, što bi plodila sredotom i srećom, što ju je ponino i brižno usadio u srce svoga gojenčeta, dotrgnuće je nesmiljeno otac i usadio korovi drač, što će za vazduh gušiti svaki zverak, s koga bi dobro sinulo. Zar može škola taj raditi? Može li se izčekivati valjana ploda od onoga, što se u njoj u dušu i srdeću djetinje usdujuje, ako joj dom, rodna kuća u svem nepomaže? Doisto da ne, jer je to isto, kao kad bi tko preko dana njezino ulemenitu biljku, a drugi bi došao noću i podrezavao korenje, s kojim se biljka plodna tla drži.

Vidio sam ženu, koja je plakala, jer su joj jedinice u školu upisali. Ruku na praš, pa sudite!

Oj hrvatski roditelji! Ne bilo ih med vami, kojim nebi u tom savjest čista, bila Tisučili se, koji četa školi desnicu pružiti i zavjeriti se dušom i srdecem, da četa s njom skupa raditi o boljku, o sreći svoje krvi, svoje djetete, kojih ste život dali i Bogu obećali za njezino se dobro brinuti!

(Dolje sledi.)

Književne vesti.

Slike iz hrvatske Cvjetane. Napisao Dra-gutin Hrc, učitelj obće škole u Bakru nakladom brv. pedagoškoga-knjижevnoga sabora. Na ovom još kod na malo polučanom polju pruža nam pisac liepu sliku hrvatske flore, predstavljaju nam prirodu, med kojom živimo, i na počtu botanike. Knjiga je puna slički, prikazuje biline, što kod nas

“U Istri su ovi pojavi na našu strelje rječki mu svejedno neće biti od goreg, ako naši ljudi ovo člančice dobro zapamtio.”

rastu. Djelo je razdijeljeno na četiri doba godine a svaka doba na predjele. Imenu bili su narodna a spomenuto jih je do 700, koje bi svaki naobrazeni čovjek poznati morao. Knjiga se dobiva kod pisca u Bakru uz cenu od 80 novč. (poštom 5 novč. više).

Vragolan, humorističko-satirički list. Počeo izazliti 1. julijsa t. g. u Bakru, izlazi dva puta na mjesec godišnja mu cena na cijelu godinu 20. for. 50 novč., na pol godinu 12.5, na četvrt 6.5 novč., a pojedini broj stoji 12 novč. To je jedini list te vrsti u Hrvatskoj.

Neuku Nauka.

Kako se liječi kostobolja (Rheumatism). Uzmi siveža orahova lišća, obloži njim nogu, il ruku, il što te već bol, a onda povij platnem povijacem, i to tri do četiri puta na dan. Lišće će naći svaki put suho zgorenje kao i tabak, a platneni povijac vlažan, kao da si ga izvadio iz vode. Već za nekoliko čes do danas čutiti bolje, a u potraest bit čas gotovo zdrav. Mnogi su godinam i godinam vukli od liečnika do liečnika, od topilaca do topilaca, pak sve bez koristi, a na orahovo im je lišće nestalo kao za čudo te žilavo i veoma mučne bolesti, skusito!

Za potresom postradali Zagreb.

Puk Štvenski na otoku Čresu for. 3 novč. 50. — P. n. gg. D. Muškurdin, župnik for. 2. — D. Muškurdin for. 1. — M. Justinić for. 1. Ukupon for. 7. novč. 50, jurve odpremljenih na dočljivo mjesto u Zagreb.

LISTNICA.

Gosp. P. Kr. u Kat. Buduće je slopli lokalne naravi glede na većnu naših čitateljihemožemo ga tiskati. Javitte nam sto drugog. Budite zdrav!

P. n. g. Kaj Fr. u Gračiću: Dobro, mirno do konač tek. godine.

G. Petri P. kanonik u Krku: Mirno do tek. god.

Br. 391.

K. Š. V.

NATJEČAJ.

Na redovitoj dvorazrednoj pučkoj učionici u Šibeniku i redovitoj uješansih učionici u Rukavcu i Lovranu otvoreno je mjesto jedne učiteljice III. vrst. onda na četvorazrednoj pučkoj učionici u Kastvu novo otvoreno mjesto jednog podučitelja a u uješansoj učionici u Brezovici mjesto jednog učitelja III. vrst.

Sa ovimi mjesti skopčani su dohodci ustanovljeni zemaljskim zakonom 3. novembra 1874 i 10. decembra 1878.

Natjecatelji za ova mjesto od kojih se zahtjevaže za Brezovicu i Jelsane poznavanje slovenskog a za ostala mesta hrvatskog, za Lovran tako osim toga i talijanskog jožika imaju predložiti putem svojih vlasti odnosno ravno ovamo u 14 danah otkad bude ovaj natječaj utvršen za prvi put u »Osservatore Triestino« molbenice redovito dokumentirane.

C. K. KOTARSKO ŠKOLSKO VIEĆE.
Volosko, dne 21. julijsa 1881.

Javna zahvala.

P. n. gosp. Josip Gorup, veleposjednik na Rieci, blagoizvolio je darovati 1000 (hiljadu) forinti družtvu u podporu siromašnih i vriednih učenika kr. hrv. gimnazije na Rieci, na dan pokopa premile mu blagorodjene gospodje Ane rođenje Pergkofer.

Nu tom se prekrasnom daru najsrdačnije zahvaljuju u imu odbora.

Ljud. Slamnik,
predsjednik Ernest Kante,
tajnik.

Na Rieci, 14. srpnja 1881.

Crkveno slikarstvo.

Dajemo na znanje p. n. gg. župnikom i crkvenim upraviteljstvom, kojim treba kucivo slike, oltarsku ilustrativu, da mogu putom ovog lista stupiti u dogovor sa našim narodnim čovjekom i poznatim ovajem crkvenim slikarcem, koji radi po svih zahtijevima najsvršenije umjetnosti, a s druge strane uz veoma pristojnu cenu. Umjetnički slikarijumi naklonjene crkve jesu znak proslavljanja i na prednu puku. Tko dakle želi, neka se izvori obrati na nas, mi smo mu na uslugu.

Administracija Naše Sloga.

LOVORIKA (javorika).

Traži se za Hamburg svaki dan kroz čitavu godinu 50 kilo lepja, izabrana i fržka lovova lišća. — Pouzdane imaju se upraviti na administraciju ovoga lista.

Srećke grada Ljubljane

(gradska lutrija)

dižu se tri puta na godinu, glavni sgoditelj se od 30.000 for. 20.000 for. i 15.000, mogu se dobiti za 28. for. u mjeseci ratah od 2 for. ili 50 novč. na tjedan kod Glus. Zoldan, Ufficio Verifica delle Estrazioni, enas fu Stratii in Trieste.

Velečastnomu Gospodinu

Gospodinu Svećeniku

JAKOVU VOLČIĆU

Kuratu u Zarleđu

PRIGODOM NJEGOVA IMENDANA

dne 25. srpnja 1881.

HRVATSKA ISTRA.

—♦—♦—♦—

O pjesmo! sladka moja držarice,

Razaviv krila, u Zarleđe leti,

Ljubljance moga Jakova posjeti,

U njegovo svjetlo pobjubi ga lice.

Od tužne Istre, crne srotice,

Od srca pozdrav ponesi mu sveti —

Od tužne Istre, kojoj dušman kleti

Zadije ljute rane dânomice.

On glagolskim pisti me proslavi,

Od »pjesmâ mojih« lep mi vjenac sav —

Za ljubav otu ni vjeke mu hvala!

Na svetu dokle budem obstojava:

Uz moje ime i njegovo će stâti,

Uz moje njegovo svedj se spominjati.

Ték Novacah polag Borse u Trstu od 16.—31. Julija 1881.

Die	Car. duc. (čekinski)	Napol.	Lihe ster. (fr. lira)	Lihi ster. (fr. lira)	Die	Car. duc. (čekinski)	Napol.	Lihe ster. (fr. lira)	Prid. ster. (fr. lira)
10.	5.50	0.30	11.05	—	24.	—	—	—	—
17.	5.51	0.30	—	25.	5.52	0.32	11.67	—	—
18.	5.51	0.30	—	26.	5.51	0.32	—	—	—
19.	5.51	0.30	—	27.	5.51	0.32	11.67	—	—
20.	5.51	0.30	—	28.	5.51	0.31	11.66	—	—
21.	5.51	0.30	—	29.	5.51	0.31	—	—	—
22.	5.51	0.30	11.67	—	30.	—	—	—	—
23.	5.51	0.30	—	—	—	—	—	—	—

Pregled tršćanskoga tržišća dne 28. Julija 1881.

OD for. in. in. in.	DO for. in. in. in.	Tršćansko tržišće									
		100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.	100 k.
Vesak primorski i ugarski za 100 k.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kafa Portoriko	—	90	—	100	—	—	—	—	—	—	—
S. Domingo	—	63	—	73	—	—	—	—	—	—	—
Rde polag vrsti	—	51	—	73	—	—	—	—	—	—	—
Cukar austrijski tučeni	—	57	—	58	60	—	—	—	—	—	—
Cvetlje trave buljaci (Grisantome)	—	35	25	37	—	—	—	—	—	—	—
Naranča skrivenica	—	3	—	4	50	—	—	—	—	—	—
Karbu puljezko	za	100 k.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Smokve Kalanica	—	7	—	7	25	—	—	—	—	—	—
Smokve puljezko	—	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljumuni, skrivenica	—	4	—	6	50	—	—	—	—	—	—
Budemski štit (mandorlopol.) za 100 k. dalmatinska	—	75	82	—	—	—	—	—	—	—	—
Lešnjač	—	92	—	93	—	—	—	—	—	—	—
Šljive	—	13	—	21	50	—	—	—	—	—	—
Paprike ruskâ	—	12	—	13	25	—	—	—	—	—	—
ugarska	—	11	75	12	25	—	—	—	—	—	—
galučka	—	10	75	12	25	—	—	—	—	—	—
Kukuruz (turčki) ruskî	—	6	60	6	70	—	—	—	—	—	—
Raž	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jočin	—	7	60	9	—	—	—	—	—	—	—
Zob ugarski	—	7	—	8	—	—	—	—	—	—	—
čeharska	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pavulj (ružolj), polag vrsti roba	za	50	60	11	—	—	—	—	—	—	—
Bob	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Oriz talijanski	—	16	—	21	50	—	—	—	—	—	—
inglezki (kitajski)	—	13	25	15	60	—	—	—	—	—	—
Vuna bosanska	—	108	—	115	—	—	—	—	—	—	—
moreska	—	116	—	125	—	—	—	—	—	—	—
arbatska	—	123	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Isarska	—	47	—	90	—	—	—	—	—	—	—
Šajtarska	—	42	—	70	—	—	—	—	—	—	—
Grede bukovice	—	10	80	12	80	—	—	—	—	—	—
Ulije Italij. nježno vrsti	za	100 k.	80	—	41	—	—	—	—	—	—
„nježno“	—	52	—	62	—	—	—	—	—	—	—
„srednje“ vrsti	—	60	—	80	—	—	—	—	—	—	—
kozoja	—	56	—	70	—	—	—	—	—	—	—
vunjeno slano	—	50	—	60	—	—	—	—	—	—	—
sunlo	—	55	—	60	—	—	—	—	—	—	—
zgođe za 100 kom., u arboru	za	28	—	37	—	—	—	—	—	—	—
Bakalar	za	100 k.	29	—	31	—	—	—	—	—	—
Sardole I. baril	—	19	—	25	—	—	—	—	—	—	—
Viteli modri	za	100 k.	26	—	27	—	—	—	—	—	—
Muslo	—	57	—	100	—	—	—	—	—	—	—
Iloj dalmatinski i nastri	—	59	—	40	—	—	—	—	—	—	—
Šnido	—	67	50	—	65	—	—	—	—	—	—
Slanina	—	60	—	65	—	—	—	—	—	—	—
Raklje stoljar 100 litaralj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Galvili starški	za	100 k.	25	—	26	—	—	—	—	—	—
Ruj naščki	—	9	—	11	—	—	—	—	—	—	—
„starški“	—	8.50	—	9	—	—	—	—	—	—	—
„dalmatinski“	—	6.25	—	6.50	—	—	—	—	—	—	—
Ljisce od javorike	—	12	—	14	—	—	—	—	—	—	—
Vinske strgototine (Gripula) aplo	—	31	—	48	—	—	—	—	—	—	—
Med	—	28	—	30	—	—	—	—	—	—	—
Ljumber (jabučice od javorike)	—	12	25	13	—	—	—	—	—	—	—
Pakal baril od 100 k.	—	3.75	—	9	—	—	—	—	—	—	—
Cunje (strace)	za	100 k.	2	—	18	—	—	—	—	—	—
Katran dalmat.	—	14	—	16	—	—	—	—	—	—	—

OGLAS.

Podpisani vlastnik trgovine

SVIEČAH

nagradjene na raznih svjetskih izložbah

kao i na onoj nedavno obdržanoj u Gradcu

preporuča častnim crkvenim oskrbnictvom svoje iz čistoga pčelinoga voska sastavljene svieće, kao što je naredjeno po obredu. Fabrikacija isti pod nadzorom mnogočasne nadbiskupske kurije u Gorici.

Podpisani jamči bez pogreške nesamo dobrotu, kakvu i druge fabrike pružaju, nego i pravi izvor svojih svieća iz čistog pčelinog voska sastavljene svie